

Ha Selmec hív...

Visszatérés a gyökerekhez – film a hagyományokról

FOTÓ: AMATŐR FELVÉTEL

Selmecbányára visszatérni – ősi hagyomány. Az Alma Mater utódintézményeinek képviselői találkoznak és emlékeznek itt

Dunaújváros (szt) – Sok évre visszatekintő hagyomány, hogy szeptemberben Dunaújvárosból is felkerekedik egy kisebb csapat, hogy visszatérjen az ősi Alma Materhez, Selmecbányára.

Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület Vaskohászati Szakosztályának dunaújvárosi szervezete is – beleértve az itteni főiskolásokat – képviselteti magát a Selmecbányai Szalamander Ünnepségen. Megkoszorúzzák azt az emléktáblát, ahol 1892. június 27-én az elődök megalapították az OMBKE-t, ellátogatnak az 1762-ben alapított Bányászati-Kohászati Akadémián tanító legnagyobb professzorok sírjaihoz, úgy mint Kerpely Antal, Péch Antal, Faller Károly és Farbak István nyughelyéhez.

Az elmúlt esztendő kirándulásain készült videófelvételeket szerkesztette össze *Sáfrán László*, a helyi szervezet vezetőségi tagja, aki a hagyományápolás terén meglehető-

sen jártas. Ha Selmec hív, mi ott leszünk címet viselő film vetítése a február 21-i elmúlt évet értékelő egyesületi taggyűlésen folyt – a dunaújvárosi iparkamara konferenciatermében –, s bizony meghattottan nézte a tagság a bányász-kohász képzés monarchia-korabeli kezdeteinek történelmi helyszíneit. Azóta a szakmabéliek zarándokhelyévé változott Selmecbányán évről évre együtt emlékezik a szlovák polgármester számos nemzet, köztük a magyarok delegációival, s ki-ki elénekli szakmája himnuszát a maga nyelvén. Együtt ünnepel szlovák, német, osztrák és magyar, az Alma Mater utódintézményeinek képviselői, a szakmák művelői, idősek és fiatalok egyaránt. Az esti lámpás szalamander felvonulásra 2005-ben *í* 540 magyar érkezett Sopronból, Veszprémből, Miskolcra és Dunaújvárosból, ahol jelenleg felsőfokon folyik kohász-, anyagmérnök-, öntő-, illetve erdészképzés más szakokkal egyetemben. A filmkockák láttán felcsendültek az ismerős dalok.